

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (hierarchical linear model) ที่พัฒนาขึ้นโดย Raudenbush & Bryk (1986) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 7 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 513 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา แบบสอบถามวัดความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน แบบสอบถามภูมิหลังของผู้บริหารโรงเรียน สภาพทั่วไปของโรงเรียน และสภาพแวดล้อมของชุมชน โดยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน (TTEFF) และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน (CEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (TEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (MEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล ของผู้บริหารโรงเรียน (EEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน (LEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน (VEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประชุมอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (SEFF) ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (hierarchical linear model) ตามขั้นตอนการวิเคราะห์ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ขั้นโมเดลศูนย์ (null model) ของตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการรายด้าน ได้แก่ ตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประชุมอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน (TTEFF) แต่ละชุมชน โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 238.623 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน (CEFF) แต่ละชุมชนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 37.299 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (TEFF) แต่ละชุมชนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 34.207 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (MEFF) แต่ละชุมชนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 35.273 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน (EEFF) แต่ละชุมชนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 34.789 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน (LEFF) แต่ละชุมชนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 36.430 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน (VEFF) แต่ละชุมชนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 35.544 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประชุมอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (SEFF) แต่ละชุมชนโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 24.770 และจากการทดสอบอิทธิพลสัมพันธ์ว่า ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวม และค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการรายด้านของทุกด้านมีความแปรผันระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการวิเคราะห์ชั้นโมเดลอย่างง่าย (simple model) ของตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน (TTEFF) และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการรายด้านได้แก่ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน (CEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (TEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (MEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน (EEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน (LEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน (VEFF) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประชุมอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (SEFF) ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า

2.1 ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน (TTEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ และตัวแปรอัตราส่วนครูต่อนักเรียน แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนที่กลุ่มโรงเรียนตั้งอยู่นั้นถ้ามีความเป็นผู้นำทางวิชาการสูง ได้รับการอบรมทางวิชาการของโรงเรียนหลายครั้งในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา และครูแต่ละคนรับผิดชอบนักเรียนจำนวนน้อย ตลอดจนโรงเรียนอยู่ไม่ไกลจากที่ว่าการอำเภอนัก ผู้บริหารโรงเรียนก็จะมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมสูงไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลสุ่ม พบว่า ค่าคงที่ (intercept / TTEFF) หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเพียงพอที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรระดับชุมชนต่อไป นอกจากนี้สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรที่มีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ ส่วนสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรที่มีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ตัวแปรอัตราส่วนครูต่อนักเรียน แสดงว่าตัวแปรระดับชุมชนน่าจะมอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนผ่านทางตัวแปรดังกล่าว แต่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาศึกษาเนื่องจากผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะตัวแปรที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนเท่านั้น

2.2 ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน (CEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.452 และ 0.622 ตามลำดับ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนที่กลุ่มโรงเรียนตั้งอยู่นั้นถ้ามีความเป็นผู้นำทางวิชาการสูง และได้รับการอบรมงานวิชาการของโรงเรียนหลายครั้งในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ผู้บริหารโรงเรียนก็จะมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้สูงไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลสุ่ม พบว่า ค่าคงที่ (intercept / CEFF) หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเพียงพอที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรระดับชุมชนต่อไป นอกจากนี้สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าตัวแปรระดับชุมชนน่าจะมอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียนผ่านทางตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ส่วนสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียนไม่มีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปว่าตัวแปรระดับชุมชนมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียนผ่านทางตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน

2.3 ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอน (TEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรอัตราส่วนครูต่อนักเรียน แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนที่กลุ่มโรงเรียนตั้งอยู่นั้นถ้ามีความเป็นผู้นำทางวิชาการสูง ได้รับการอบรมงานวิชาการของโรงเรียนหลายครั้งในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งครูแต่ละคนในโรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบนักเรียนจำนวนน้อยผู้บริหารโรงเรียนก็จะมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนสูงไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ (intercept / TEFF) หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเพียงพอที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรระดับชุมชนต่อไป นอกจากนี้สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรอัตราส่วนครูต่อนักเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าตัวแปรระดับชุมชนน่าจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนผ่านทางตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรอัตราส่วนครูต่อนักเรียน

2.4 ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (MEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ ส่วนตัวแปรความเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.920 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนที่กลุ่มโรงเรียนตั้งอยู่นั้นถ้ามีความเป็นผู้นำทางวิชาการสูง เคยได้รับเลือกเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่น และได้รับการอบรมงานวิชาการของโรงเรียนหลายครั้งในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งโรงเรียนอยู่ไม่ไกลจากที่ว่าการอำเภอนัก ผู้บริหารโรงเรียนก็จะมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนสูงไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ (intercept / MEFF) หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเพียงพอที่จะ

ศึกษาอิทธิพลของตัวแปรระดับชุมชนต่อไป นอกจากนั้นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตัวแปรระดับชุมชนน่าจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนผ่านทางตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ส่วนสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่น และตัวแปรระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ ไม่มีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่ายังไม่มีความสัมพันธ์เพียงพอที่จะสรุปว่าตัวแปรระดับชุมชนมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนผ่านทางตัวแปรความเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่น และตัวแปรระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ

2.5 ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน (EEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนที่กลุ่มโรงเรียนตั้งอยู่นั้นถ้ามีความเป็นผู้นำทางวิชาการสูง และได้รับการอบรมทางวิชาการของโรงเรียนหลายครั้งในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ผู้บริหารโรงเรียนก็จะมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลสูงไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ (intercept / EEFF) หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเพียงพอที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรระดับชุมชนต่อไป นอกจากนั้นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าตัวแปรระดับชุมชนน่าจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล ผ่านทางตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน

2.6 ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน (LEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนที่กลุ่มโรงเรียนตั้งอยู่นั้นถ้ามีความเป็นผู้นำทางวิชาการสูง และได้รับการอบรมงานวิชาการของโรงเรียนหลายครั้งในช่วง 3 ปี ที่ผ่านมา ผู้บริหารโรงเรียนก็จะมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดสูงไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ (intercept / LEFF) หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเพียงพอที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรระดับชุมชนต่อไป นอกจากนี้สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าตัวแปรระดับชุมชนน่าจะจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดผ่านทางตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน

2.7 ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน (VEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรความเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่น และตัวแปรระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ ส่วนตัวแปรความสำเร็จสาขาบริหารการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนที่กลุ่มโรงเรียนตั้งอยู่นั้นถ้าเคยได้รับเลือกเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่นและได้รับการอบรมงานวิชาการของโรงเรียนหลายครั้งในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งโรงเรียนอยู่ไม่ไกลจากที่ว่าการอำเภอนัก ผู้บริหารโรงเรียนก็จะมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในสูงไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ (intercept / MEFF) หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเพียงพอที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรระดับชุมชนต่อไป ส่วนสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกกรณี แสดงว่ายังไม่มียุทธศาสตร์เพียงพอที่จะสรุปว่าตัวแปรระดับชุมชนจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในผ่านทางตัวแปรจำนวนครั้งที่อบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรความเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่น ตัวแปรระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ และตัวแปรความสำเร็จสาขาบริหารการศึกษา

2.8 ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจําอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (SEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนที่กลุ่มโรงเรียนตั้งอยู่นั้นถ้ามีความเป็นผู้นำทางวิชาการสูง และได้รับการอบรมทางวิชาการของโรงเรียนหลายครั้งในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ผู้บริหารโรงเรียนก็จะมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจําอบรมทางวิชาการสูงไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลกลุ่ม พบว่า ค่าคงที่ (intercept / SEFF) หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจําอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจําอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์แต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเพียงพอที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรระดับชุมชนต่อไป นอกจากนั้นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าตัวแปรระดับชุมชนน่าจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจําอบรมทางวิชาการผ่านทางตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน

3. ผลการวิเคราะห์โมเดลสมมติฐาน (hypothetical model) อิทธิพลของตัวแปรระดับชุมชนที่มีต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / TIEFF) และค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการรายด้าน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / CEFF) ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / TEFF) ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / MEFF) ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / EEFF) ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / LEFF) ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / VEFF) ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจําอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / SEFF) ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า

3.1 การวิเคราะห์ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / TTEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรค่าเฉลี่ยของปริมาณความร่วมมือของผู้บริหารโรงเรียนภายในกลุ่มโรงเรียน ตัวแปรค่าเฉลี่ยของปริมาณความร่วมมือของชาวบ้านในชุมชน ตัวแปรค่าเฉลี่ยของจำนวนเงินที่ได้รับบริจาคจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน และตัวแปรสัดส่วนของผู้บริหารโรงเรียนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชน ส่วนตัวแปรค่าเฉลี่ยของปริมาณความร่วมมือของกรมการศึกษา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน แสดงว่านอกจากความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ และอัตราส่วนครูต่อนักเรียนแล้วการได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารภายในกลุ่มโรงเรียน ความร่วมมือจากชาวบ้านในชุมชน และการได้รับบริจาคเงินจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน รวมทั้งการที่ผู้บริหารโรงเรียนพักอาศัยอยู่ในชุมชนก็มีแนวโน้มทำให้ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / TTEFF) ยังมีความผันแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่ายังมีตัวแปรระดับชุมชนที่สามารถอธิบายความผันแปรของค่าคงที่ (intercept / TTEFF) ได้อีก ซึ่งตัวแปรระดับชุมชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ยังมีความแปรปรวนไม่เพียงพอที่จะร่วมอธิบายความผันแปรดังกล่าว

3.2 การวิเคราะห์ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / CEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรค่าเฉลี่ยของปริมาณความร่วมมือของกรมการศึกษา ส่วนตัวแปรค่าเฉลี่ยของปริมาณความร่วมมือของชาวบ้านในชุมชน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / CEFF) แสดงว่า นอกจากตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน แล้วการได้รับความร่วมมือจากกรมการศึกษา ก็มีแนวโน้มทำให้ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / CEFF) ยังมีความผันแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ยังมีตัวแปรระดับชุมชนที่สามารถอธิบายความผันแปรของค่าคงที่ (intercept / CEFF) ได้อีก ซึ่งตัวแปรระดับชุมชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ยังมีความแปรปรวนไม่เพียงพอที่จะร่วมอธิบายความผันแปรดังกล่าว

3.3 การวิเคราะห์ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / TEF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนของอุปกรณ์การเรียนที่ได้รับบริจาคจากบุคคลหรือหน่วยงานหรือองค์กรในชุมชน แสดงว่า นอกจากความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำนวนครั้งที่รับการอบรมวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียนแล้ว การได้รับบริจาคอุปกรณ์การเรียนจากบุคคลหรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน ก็มีแนวโน้มทำให้ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / TEF) ยังมีความผันแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ยังมีตัวแปรระดับชุมชนที่สามารถอธิบายความผันแปรของค่าคงที่ (intercept / TEF) ได้อีก ซึ่งตัวแปรระดับชุมชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ยังมีความแปรปรวนไม่เพียงพอที่จะร่วมอธิบายความผันแปรดังกล่าว

3.4 การวิเคราะห์ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (intercept/ MEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนของวัสดุอุปกรณ์หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่ได้รับบริจาคจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน และตัวแปรสัดส่วนของวัสดุก่อสร้างที่ได้รับบริจาคจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรสัดส่วนของผู้บริหารโรงเรียนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / MEFF) แสดงว่า นอกจากความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ความเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่น จำนวนครั้งที่รับการอบรมวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน และระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอแล้วการได้รับบริจาควัสดุอุปกรณ์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าจากบุคคล หรือหน่วยงานหรือองค์กรในชุมชน ก็มีแนวโน้มทำให้ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอนของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้นด้วย ในทางตรงข้ามการได้รับบริจาควัสดุก่อสร้างจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน ก็มีแนวโน้มทำให้ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอนของผู้บริหารโรงเรียนลดลง

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / MEFF) ยังมีความผันแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ยังมีตัวแปรระดับชุมชนที่สามารถอธิบายความผันแปรของค่าคงที่ (intercept / MEFF) ได้อีก ซึ่งตัวแปรระดับชุมชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ยังมีความแปรปรวนไม่เพียงพอที่จะร่วมอธิบายความผันแปรดังกล่าว

3.5 การวิเคราะห์ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน (intercept/ EEFF) แต่ไม่พบว่ามีตัวแปรระดับชุมชนตัวใดมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / EEFF) แสดงว่า นอกจากความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียนแล้ว ยังไม่มี ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลทำให้ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้น หรือลดลง

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / EEFF) ยังมีความผันแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ยังมีตัวแปรระดับชุมชนที่สามารถอธิบายความผันแปรของค่าคงที่ (intercept / EEFF) ได้อีก ซึ่งตัวแปรระดับชุมชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ยังมีความแปรปรวนไม่เพียงพอที่จะร่วมอธิบายความผันแปรดังกล่าว

3.6 การวิเคราะห์ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน (intercept/ LEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / LEFF) ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนของวัสดุก่อสร้างที่ได้รับบริจาคจากบุคคลหรือหน่วยงานหรือองค์กรในชุมชน ส่วนตัวแปรค่าเฉลี่ยของปริมาณความร่วมมือของชาวบ้านในชุมชน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน แสดงว่า นอกจากความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียนแล้ว การได้รับบริจาควัสดุก่อสร้างจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน ก็มีแนวโน้มทำให้ค่าเฉลี่ยของ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / LEFF) ยังมีความผันแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ยังมีตัวแปรระดับชุมชนที่สามารถอธิบายความผันแปรของค่าคงที่ (intercept / LEFF) ได้อีก ซึ่งตัวแปรระดับชุมชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ยังมีความแปรปรวนไม่เพียงพอที่จะร่วมอธิบายความผันแปรดังกล่าว

3.7 การวิเคราะห์ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / VEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนของผู้บริหารโรงเรียนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชน ต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / VEFF) แสดงว่า นอกจากตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน ตัวแปรความเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่น และตัวแปรระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอแล้ว การที่ผู้บริหารโรงเรียนพักอาศัยอยู่ในชุมชนก็มีแนวโน้มทำให้ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน วิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอิทธิพลสุ่ม พบว่า ค่าคงที่ หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / VEFF) ไม่มีความผันแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ตัวแปรระดับชุมชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายความผันแปรของค่าคงที่ (intercept / VEFF) ได้ดีแล้ว

3.8 การวิเคราะห์ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจุมอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / SEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรค่าเฉลี่ยของปริมาณความร่วมมือของผู้บริหารโรงเรียนภายในกลุ่มโรงเรียนต่อค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจุมอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / SEFF) แสดงว่า นอกจากตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนแล้ว การได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนภายในกลุ่มโรงเรียนก็มีแนวโน้มทำให้ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจุมอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอิทธิพลสุ่ม พบว่า ค่าคงที่ หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประจุมอบรมทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (intercept / SEFF) ไม่มีความผันแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ตัวแปรระดับชุมชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายความผันแปรของ ค่าคงที่ (intercept / SEFF) ได้ดีแล้ว

อภิปรายผลการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (hierarchical linear model) ที่พัฒนาขึ้นโดย Raudenbush & Bryk (1986) ดังนั้นการอภิปรายผลการวิจัยจึงมุ่งพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 7 จังหวัดนครสวรรค์จากการวิเคราะห์ด้วยโมเดล เชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (hierarchical linear model) เป็นหลัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ในประเด็นดังต่อไปนี้ ประเด็นแรก ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 7 ประเด็นที่สอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการรายด้านของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 7

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 7 จังหวัดนครสวรรค์

จากการวิจัยครั้งนี้พบปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยระดับโรงเรียน และปัจจัยระดับชุมชน ดังนี้

1.1 ปัจจัยระดับโรงเรียน

1.1.1 จำนวนครั้งที่ได้รับการอบรมในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับ มิตรศักดิ์ เดิมชนะศักดิ์ (2526) ได้ศึกษาความคิดเห็นของศึกษาธิการเขต ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ได้บังคับบัญชาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนที่ผ่านการอบรมตามโครงการฝึกอบรมข้าราชการครู หลักสูตรนักรับราชการศึกษาศาสตร์ของกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ผ่านการฝึกอบรมอยู่ในระดับดีทุกด้าน จะเห็นว่าการจัดอบรมมีทั้งรูปแบบของการอบรมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา และการบรรยาย ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารที่ได้รับการอบรมได้รับความรู้จากการอบรมไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานต่อไป และองอาจ โฆษะฑุณพันธ์ (2524) กล่าวว่า ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ควรได้รับการอบรมมาก่อน ทั้งภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติ รวมทั้งความรู้ด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สำหรับความรู้ด้านการบริหารวิชาการของผู้บริหารควรมาจากหลายทางประกอบกัน คือ จากประสบการณ์ ตำรา เอกสาร และการฝึกอบรม

1.1.2 ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ปาจารย์วัชรวัลดู (2527) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลขององค์ประกอบด้านคุณลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ จงกลนี ยศบรรดาศักดิ์ (2534) ได้ศึกษาลักษณะการสั่งการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง พบว่า งานด้านวิชาการผู้บริหารส่วนใหญ่ใช้วิธีการประชุมอภิปรายปัญหาและประเมินทางเลือกร่วมกับผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อการตัดสินใจ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของต่างประเทศด้วยเช่นกัน Kijai (1984) ได้ศึกษาคุณลักษณะของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จจากปัจจัย 5 ประการ ได้แก่ บรรยากาศของโรงเรียน ภาพพจน์ของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการ ความสามารถในการคิดคำนวณ และความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน พบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนสูงกว่าปัจจัยอื่นๆ และ Dixon (1982) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะความเป็นผู้นำของครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนเกรด 3 และเกรด 6 ในรัฐแคลิฟอร์เนีย พบว่า ภาวะความเป็นผู้นำของครูใหญ่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 3 และเกรด 6

1.1.3 อัตราส่วนครูต่อนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับประเสริฐ ฉ่ำชื่นวงศ์ (2534) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานแต่ละด้าน ขาดงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ และ พงษ์ศักดิ์ อินทามะ (2537) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ปัญหาในการบริหารงานวิชาการมาก คือ ขาดแคลนครูที่มีความชำนาญเฉพาะกลุ่มประสบการณ์ และขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้รับผิดชอบงานห้องสมุด

1.1.4 ระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ ซึ่งตามสภาพความเป็นจริงสถานที่ตั้งของโรงเรียนประถมศึกษาจะตั้งอยู่ตามหมู่บ้าน ชุมชน ทั่วทุกจังหวัดของประเทศ ด้วยความเจริญทางด้านคมนาคมยังคงกระจายไปไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล บางจังหวัดมีถนนลาดยางทุกหมู่บ้านบางพื้นที่เป็นถนนลูกรัง ในฤดูฝนการสัญจรไปมาไม่สะดวกทำให้การติดต่อราชการของหน่วยงานที่อยู่ในหมู่บ้านชนบทกับหน่วยงานในระดับอำเภอ ไม่คล่องตัว ตามปกติโรงเรียนประถมศึกษาจะได้รับงบประมาณไม่เพียงพอที่จะจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการส่งเสริมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์จากศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน อย่างไรก็ตามถ้าโรงเรียนอยู่ห่างไกลจากศูนย์วิชาการกลุ่มด้วยก็จะทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับประคอง นันบุญตา (2533) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนดีเด่นสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ปัญหาการจัดหา การผลิต และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และปัญหาการให้บริการเครื่องมือ สื่อการเรียนการสอน หนังสือนิตยสารสิ่งพิมพ์มากที่สุด เนื่องจากระยะทางไกล ครูไม่มีพาหนะ การคมนาคมไม่สะดวก ทำให้การขนย้ายลำบาก และเสียเวลามาก นอกจากนั้นวัสดุอุปกรณ์มีโอกาสชำรุดเสียหายง่าย มีราคาแพง ครูกลัวทำชำรุดเสียหายแล้วต้องชดใช้

1.2 ปัจจัยระดับชุมชน

1.2.1 ปริมาณความร่วมมือของชาวบ้านในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ สนานจิตร์ สุนทรทรัพย์ (2529) ที่กล่าวว่า โรงเรียนควรแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐบาล เอกชน และกลุ่มบุคคลในท้องถิ่น เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาโรงเรียน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2527) ได้ศึกษารายงานการวิจัยและประเมินผลประสิทธิภาพของการประถมศึกษาในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและทัศนคติของชุมชนต่อโรงเรียน พบว่า ความร่วมมือที่ชุมชนมีต่อโรงเรียนในด้านความช่วยเหลือเกี่ยวกับทุนเล่าเรียน อุปกรณ์ การเรียนการสอน เสื้อผ้า อาหารกลางวัน สิ่งก่อสร้าง และวัสดุก่อสร้างยังมีน้อย ส่วนการตัดสินใจร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในด้านการตัดสินใจร่วมกันมีค่าสูงกว่าความสัมพันธ์ด้านอื่น นอกจากนั้นยังพบว่า โรงเรียนที่ให้ความร่วมมือกับชุมชนดี ชุมชนก็จะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

1.2.2 ปริมาณความร่วมมือของผู้บริหารภายในกลุ่มโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับวิเชียร นพพลกรัง (2532) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมาที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีเอกสารหลักสูตร เพียงพอให้ครูศึกษาด้วยตนเอง มีการจัดการเรียนการสอนยืดหยุ่นตามสภาพ ส่งเสริมให้ครูรับการอบรม ด้านการวัดผลประเมินผล และจัดทำสถิติข้อมูล ส่งเสริมการใช้ห้องสมุด นิเทศแบบให้คำปรึกษา ครูมีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย และวางแผนดำเนินงานร่วมกับผู้บริหาร จัดประชุมอบรมทางวิชาการตรงตามความต้องการและความจำเป็นร่วมกับกลุ่มโรงเรียน งานทุกด้านมีการประเมินผล และนำผลมาใช้ปรับปรุงงานในแต่ละด้าน

1.2.3 จำนวนเงินที่ได้รับบริจาคจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ อมรรัตนานนท์ (2538) ได้ศึกษาปัจจัยในการพัฒนาวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี พบว่า ปัจจัยด้านการเงินเป็นการของผู้บริหารโรงเรียนเป็นอย่างมากเนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษาได้รับเงินงบประมาณประจำปีน้อยโรงเรียนส่วนใหญ่จึงขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง พ่อค้า นักธุรกิจ นักการเมือง รวมทั้งกรมการศึกษา และ สานานิจิตร สุคนธ์ทรัพย์ (2529) ที่กล่าวว่า โรงเรียนควรแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐบาล เอกชนและกลุ่มบุคคลในท้องถิ่นเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาโรงเรียนซึ่งผลงานในส่วนที่พบในโรงเรียนและชุมชนโรงเรียนจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสภาตำบลและโรงเรียนได้ร่วมงานพัฒนาชุมชน

นอกจากนั้น ภิญโญ สายนุ้ย (2532) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4 ปัญหาที่พบมาก ได้แก่ ผู้ปกครองไม่เข้าใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งบประมาณไม่เพียงพอในการจัดซื้อหนังสือเข้าห้องสมุด และ ประเสริฐ คำชื่นวงศ์ (2534) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญ คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานแต่ละด้าน ขาดงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ และ ชะลอ จันทรกุล (2524) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดตรัง พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คือ หลักสูตรการสอน การพัฒนาบุคลากร การขาดงบประมาณ ครูผู้สอนขาดความรับผิดชอบ และผู้บริหารโรงเรียนขาดความรู้

1.2.4 ผู้บริหารโรงเรียนพักอาศัยอยู่ในชุมชน เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนพักอาศัยอยู่ในบ้านพักโรงเรียน หรือบริเวณโรงเรียน จะทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทาง ทำให้มีเวลาเอาใจใส่นักเรียน ติดตามนิเทศภายในโรงเรียนอย่างทั่วถึง สามารถสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปัญหา ข้อเสนอแนะ ของผู้ปกครองนักเรียนต่อกัน แล้วนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ดังที่ สมบูรณ์ ไกรแก้ว (2532)

ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงส่วนใหญ่มีบ้านพักในบริเวณโรงเรียน หรือบริเวณใกล้เคียง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการรายด้านของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่แตกต่างจากปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมประกอบด้วย ปัจจัยระดับโรงเรียน และ ปัจจัยระดับชุมชน ดังนี้

2.1 ปัจจัยระดับโรงเรียน ได้แก่

2.1.1 การเคยได้รับเลือกเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่นส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน และต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านนิเทศภายในซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2525) ได้มีนโยบายการพัฒนาผู้บริหารตั้งแต่ พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา ได้จัดทำโครงการปรับปรุงคุณภาพประสิทธิภาพการบริหารประถมศึกษา โดยคัดเลือกผู้บริหารที่มีผลการปฏิบัติงานผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดให้เป็นผู้บริหารดีเด่นอำเภอละ 1 คน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ใช้หลักเกณฑ์การประเมินผู้บริหารดีเด่น ตามแนวคิดภาวะผู้นำที่มีคุณภาพของ Sergiovanni and Starratt (1983) ซึ่งเป็นแบบจำลองภาวะผู้นำที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย 10 ประการ ดังนี้ ประการที่หนึ่ง ความจำเป็นพื้นฐาน (prequisite) ได้แก่ ทักษะจำเป็นของผู้นำและความสามารถในการเป็นผู้นำเบื้องต้น ประการที่สอง การมองการณ์ไกล (perspective) ประการที่สาม มีหลักการในการบริหารงาน (principle) ประการที่สี่ มีหลักในการทำงาน (platform) ประการที่ห้า มีหลักการปกครอง (poultice) ประการที่หก มีจุดประสงค์ (purposing) ประการที่เจ็ด มีการวางแผน (planning) ประการที่แปด มีความยืดหยุ่น (persisting) ประการที่เก้า มีการบริหารงานบุคคล (peopling) ประการที่สิบ มีความรักชาติ (pratictism)

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าผู้บริหารโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกเป็นผู้บริหารดีเด่นเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะความเป็นผู้นำสามารถบริหารงานตามภารกิจของโรงเรียนประถมศึกษา โดยเฉพาะงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้เป็นอย่างดี

2.2 ปัจจัยระดับชุมชน ได้แก่

2.2.1 ปริมาณความร่วมมือของกรรมการการศึกษาส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งกรรมการศึกษามีบทบาทและหน้าที่ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแนะนำแก่โรงเรียนในการกำหนดแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

2. แสวงหาความช่วยเหลือและความร่วมมือจากประชาชน และส่วนราชการ
3. เสนอแนะและประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หน่วยงาน และ ส่วนราชการ เพื่อให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในการบริการแก่ชุมชน หน่วยงาน ส่วนราชการ และการพัฒนาท้องถิ่น
4. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการการศึกษาประจำโรงเรียนประถมศึกษามอบหมาย

ซึ่งสอดคล้องกับ สุนทร ขอบทำดี (2534) ได้ศึกษาบทบาทของคณะกรรมการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่า คณะกรรมการศึกษาส่วนใหญ่มีบทบาทในด้านการประชาสัมพันธ์โรงเรียนมีส่วนร่วมในการประชุมผู้ปกครองนักเรียน ประสานงาน ให้มีการเผยแพร่ข่าวสารในที่ชุมชน และขอความร่วมมือให้ผู้ปกครองมาเยี่ยมโรงเรียน โดยร่วมกิจกรรมของโรงเรียนด้านการให้บริการแก่ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและประสานงานให้โรงเรียนร่วมกับหน่วยงานอื่นให้ความรู้แก่ประชาชนที่โรงเรียน และแสวงหาความช่วยเหลือจากชุมชนนำมาปรับปรุงอาคารสถานที่ให้บริการชุมชน ในด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน มีบทบาทขอความร่วมมือประชาชนร่วมกิจกรรมวันสำคัญ ช่วยพัฒนาโรงเรียนด้วยแรงงานช่างก่อสร้าง และวิทยากร และแสวงหาความช่วยเหลือนักเรียนจากชุมชนโดยการจัดหาอาหารกลางวัน ทู่นักเรียน และด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น มีบทบาทแสวงหาความช่วยเหลือจากประชาชนนำมาสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนในการแข่งขันกีฬา งานวันเด็ก เข้าย้ายพักแรมจากกลุ่มบุคคล ศิษย์เก่าจัดตั้งกองทุน มูลนิธิ เพื่อพัฒนาโรงเรียน และให้ข้อมูลและการให้บริการของโรงเรียนแก่หน่วยงานอื่น คือ วัด สถานีอนามัย สภาตำบล

2.2.2 การได้รับบริจาคอุปกรณ์การเรียนจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอน และการได้รับบริจาควัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องใช้ไฟฟ้าจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรในชุมชน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับประเสริฐ ฉ่ำชื่นวงศ์ (2534) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานีพบว่า ปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญ คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานแต่ละด้าน ขาดงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ และปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ (2525) กล่าวว่า ความพร้อมของโรงเรียน หมายถึง อาคารสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชน และความร่วมมือที่ได้จากชุมชนนำมาปรับปรุง สถานที่มีทั้งแรงงาน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1. จากกรณีวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้สารสนเทศที่สำคัญ คือ ลักษณะความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำนวนครั้งที่รับการอบรมทางวิชาการในช่วง 3 ปีของผู้บริหารโรงเรียน การเคยได้รับเลือกเป็นผู้บริหารโรงเรียนดีเด่น อัตราส่วนครูต่อนักเรียน และระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ รวมทั้งปริมาณความร่วมมือของชาวบ้าน ปริมาณความร่วมมือของกรรมการศึกษา จำนวนเงิน วัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์การเรียน และวัสดุก่อสร้างที่โรงเรียนได้รับบริจาคจากบุคคล หรือหน่วยงาน หรือองค์กร ตลอดจนปริมาณความร่วมมือของผู้บริหารภายในกลุ่มโรงเรียน และการที่ผู้บริหารโรงเรียนพักอาศัยอยู่ในชุมชนล้วนมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนข้อค้นพบดังกล่าว แสดงว่าถ้าผู้บริหารโรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดให้มีการจัดอบรมทางด้านวิชาการของโรงเรียนให้กับผู้บริหารโรงเรียน และพัฒนาลักษณะความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จัดสรรบุคลากรครูให้ สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนโดยไม่ให้ครูแต่ละคนต้องรับผิดชอบนักเรียนจำนวนมากเกินไป เพราะจะทำให้ครูดูแลนักเรียนได้ไม่ทั่วถึง ซึ่งในปัจจุบันนอกจากครูจะทำหน้าที่สอนแล้วยังต้องทำหน้าที่อื่นในโรงเรียนด้วย เช่น เจ้าหน้าที่ห้องสมุด เจ้าหน้าที่พัสดุ เจ้าหน้าที่ธุรการ เป็นต้น และน่าจะเป็นการดีถ้าหน่วยงานต้นสังกัดจัดสรรบุคลากรให้ทำหน้าที่เหล่านี้โดยเฉพาะ ครูจะได้มีเวลาเตรียมการสอนได้อย่างเต็มที่และนักเรียนซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศจะได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี เต็มไปเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการจัดการศึกษาอยู่แล้ว และปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอก็มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความใกล้ ไกล จากแหล่งความจริง นั่นคือโรงเรียนที่อยู่ใกล้กับที่ว่าการอำเภอก็มีความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร การจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์ จากข้อค้นพบดังกล่าว หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการจัดสรรสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นให้แก่แต่ละโรงเรียนอย่างเพียงพอ รวมทั้งมีการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับทุกโรงเรียนอย่างเท่าเทียมกัน

นอกจากได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมจากรัฐบาลแล้ว ชุมชนเองก็มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเช่นกัน นั่นคือ ถ้าโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านในชุมชน ทั้งในส่วนของกิจกรรมของโรงเรียน สื่อวัสดุอุปกรณ์ และเงินที่บริจาคให้กับโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนก็จะสามารถดำเนินงานด้านวิชาการได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนการได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารภายในกลุ่มโรงเรียน โดยให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันทางด้านวิชาการ เช่น การสนับสนุนให้ครูที่มีความสามารถเป็นวิทยากร แลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่มโรงเรียน ให้มีการยืมสื่อ และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นภายในกลุ่มโรงเรียน ซึ่งอาจเป็นศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนก็ได้รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ภายในกลุ่มโรงเรียน นอกจากนี้การที่ผู้บริหารโรงเรียนพักอาศัยอยู่ในชุมชนทำให้ไม่เสียเวลาในการเดินทาง มีเวลาได้ดูผลงานวิชาการมากขึ้น จากข้อค้นพบดังกล่าว ถ้าหน่วยงานมีการจัดสถานที่พักที่มีความสะดวกสบายพอสมควรให้กับครู และผู้บริหารโรงเรียนก็น่าจะเป็นแรงจูงใจให้บุคลากรดังกล่าวพักอาศัยอยู่ในชุมชน ทำให้

มีเวลาดูแลเอาใจใส่งานวิชาการมากขึ้น ทำให้ครู และผู้บริหารโรงเรียนใกล้ชิดกับชุมชนมากขึ้นส่งผลให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านในชุมชนมากขึ้นเช่นกัน

2. สารสนเทศที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ได้ประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาต่อไป เนื่องจากข้อค้นพบที่ได้แสดงให้เห็นว่า ผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษานั้นมีปัจจัยหลายด้านที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนภูมิหลังของผู้บริหาร สภาพแวดล้อมของชุมชน และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาลด้วย เช่น อัตราส่วนครูต่อ นักเรียน เป็นต้น ดังนั้นการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจึงควรคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อให้ผลการประเมินนั้นน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีการจัดโครงสร้างของข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ระดับที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา และระดับย่อยลงไปอีก 2 ระดับ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวม และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการรายด้านของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุดของผู้บริหารโรงเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น เนื่องจากการพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า ค่าคงที่ หรือค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดังกล่าวมา ยังมีความผันแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ายังมีตัวแปรที่สามารถอธิบายความผันแปรของค่าคงที่ (intercept) ได้อีก

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีการจัดโครงสร้างของข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ระดับที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา และระดับย่อยลงไปอีก 2 ระดับ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหาร และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาผ่านทางตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมวิชาการในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ตัวแปรอัตราส่วนครูต่อนักเรียนตัวแปรความเป็น ผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรระยะทางระหว่างโรงเรียนกับอำเภอ รวมทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการรายด้านของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหารโรงเรียนผ่านทางตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน ผ่านทางตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ตัวแปรอัตราส่วนครูต่อนักเรียน และตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านห้องสมุด และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการด้านประชุมอบทางวิชาการ ผ่านทางตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และตัวแปรจำนวนครั้งที่รับการอบรมงานวิชาการในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาของผู้บริหารโรงเรียน

เนื่องจากการพิจารณาอิทธิพลร่วม พบว่า สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรดังกล่าวยังมีความผันแปรระหว่างชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ยังมีตัวแปรที่สามารถอธิบายความผันแปรของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรดังกล่าวได้อีก

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการศึกษาคควรทำการศึกษปัจจัยในระดับจังหวัด ระดับเขตการศึกษา และระดับภาค ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่หลากหลายในการแก้ไขปรับปรุง และพัฒนา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการศึกษาคควรทำการศึกษปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านอื่นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น อีก เช่น งานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อค้นพบในการส่งเสริม และสนับสนุน การปฏิบัติงานในด้านอื่นๆ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพด้วย และถ้าผู้บริหารโรงเรียนสามารถปฏิบัติงานทุกด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียน หรือเยาวชนก็จะมีคุณภาพ และเติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการศึกษาคควรทำการศึกษปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น เนื่องจากการศึกษาทุกระดับมีความสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชน ซึ่งจะเติบโตเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศต่อไป และการศึกษาแต่ละระดับก็มีเป้าหมายของหลักสูตรแตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาของแต่ละระดับผู้บริหารในสถานศึกษาแต่ละระดับจึงมีบทบาทแตกต่างกันไป ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานก็น่าจะต่างกันด้วยเช่นกัน